

ODISEJA

Sem Odisej in povedal vam bom zgodbo o mojem potovanju domov. Vsi drugi junaki so se že vrnili domov, razen mene, zato vsi mislijo, da sem mrtev. Mene zadržuje nimfa Kalipso, ker me hoče imeti za svojega moža. Vendar jaz se ne dam in prosim bogove naj me rešijo. In res, želja se mi je izpolnila. Naredim si splav in odrinem proti domu. Najprej pa vam bom povedal, kako se prišel na ta otok.

S svojimi 12 ladjami sem zapustil ruševine Troje. Najprej sem se vstavil v deželi Kikoncev. Tam sem izgubil svojih 70 dobrih in zvestih mož. Pot sem nadaljeval proti severni Afriki in se ustavil v deželi Lotofagov. Ponudili so nam lotosov napoj, katerega glavni učinek, da človeku zatre spomin, ter da pozabi na svojo družino. Na silo smo jih zvelikli na ladjo in odrinili proti Siciliji. Tam smo se oskrbeli z kozjim mesom, ter se spoznali Polifema. Bil je Pozejdonov sin in požrl nam je 6 ljudi. Oslepel sem ga in Pozejdon se je zelo razjezil. Odpluli so naprej in prispeli k bogu vetrov Eolu. Podaril nam je meh, kateri pa nas zaradi radovedni mornarji pripeljal nazaj na otok k Eolu. Ljudožeri Lajstrigoni so nam uničili vse ladje razen moje. S svojo ladjo sem priplul na otok Ajaja. Tam sem naleteli na čarovnico Kirko, katera je začarala moje tovariše v pujsce. Ker jih je odčarala, smo morali eno leto ostati na otoku. Po odsluženi kazni smo odšli v Had k Tejrezu in ga vprašali za pot domov. Po njegovih navodilih smo odšli z otoka mimo siren. Te so s svojim glasom vodile mornarje v pogubo. Mornarji so si ušesa zalili z voskom, sebe pa sem dal privezati na jambor, da bi slišal to prelepo petje. Mimo Scile in Karbide pa spet ni šlo brez žrtev. Morali smo žrtvovati novih šest mož. Prispeli smo do otoka, kjer se je pasla goveda sončnega boga Helija. Zaradi primanjkovanja hrane, so mornarji pobili nekaj glav govedi, čeprav je bilo to strogo prepovedano. Zevs nas je zato kaznoval z viharjem, v katerem sem samo jaz preživel. In naplavilo me je na ta otok. Na tem otoku sem preživel sedem let. Ko sem s splavom, katerega sem si sam naredil odrinil proti Itaki, mi je Pozejdon vrnil udarec. Potopil mi je splav. Tako sem plaval na otok Fajakov. Tukaj sem zmagal na tekmovanju v metanju diska. Pripovedoval sem jim tudi o moji dolgi poti. Ker se bili nad mojim pripovedovanjem navdušeni, so mi podarili veliko darov. Mornarji so me izkrcali na Itaki. Skril sem svoje darove in Atena me je napravila v berača. Odpravil sem se k svinskemu pastirju. Pridružil se mi je še moj sin Telemah. Telemah prepozna svojega očeta in vsak po svoje se odpravita v palačo. Tam se stepem z enim izmed, pogovor z svojo ženo pa zavrnem. Med umivanjem nog me prepozna stara služabnica. Udeležim se tekme z lokom in z puščico prebijem 12 sekir. V hiši mojega očeta nato pobijem vse hudobne ljudi. Prepozna me moja žena in srečno živiva naprej.

Sedaj sem že zelo star. Imam veliko sivo brado in sive skodrane lase. Po navodilih Tejrezije, se napotim na celino. Tam se spravim z Pozejdom. Nato se poročim s kraljico Tesportijancev. Ko sem se vrnil na rodno Itako, me je tam ponesreči ubil lasten sin, katerega sem imel z Kirko.